

Начало>Парични искове>Европейска заповед за плащане

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [pt](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици [en](#) вече са преведени.

Swipe to change

английски**Европейска заповед за плащане****Португалия****1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане****1.1 Приложно поле на производството****1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?**

Националната процедура за издаване на заповед за плащане се прилага за следните искове:

финансови задължения, произтичащи от договори, които не надвишават 15 000 EUR съгласно член 1 от Декрет-закон 269 от 1 септември 1998 г.; независимо от стойността — забавено плащане по търговски сделки, както е предвидено в член 10, параграф 1 от Декрет-закон 62 от 10 май 2013 г.

Съгласно процедурата за заповед за плащане, предвидена в националното законодателство, в посочените по-горе случаи и когато вземането е безспорно, кредиторът може да получи изпълнително основание (*título executivo*), без да е необходимо да предявява установителен иск.

Производството за издаване на заповед за плащане е установено с Декрет-закон 269/98 и се урежда от глава II от приложението към този закон.

Член 10 се отнася до образеца на молбата за издаване на заповед за плащане, одобрен с Министерска изпълнителна заповед № 21 от 28 януари 2020 г.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

За вземания, произтичащи от договори, максималният размер е 15 000 EUR.

За вземания, произтичащи от търговски сделки, няма горна граница.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на процедурата не е задължително.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Правните разпоредби относно процедурата за издаване на заповед за плащане не изключват случаи, в които длъжникът живее извън Португалия.

1.2 Компетентен съд

В Португалия компетентният орган е Националната служба за заповеди за плащане (*Balcão Nacional de Injunções*) — единно регистър, намиращ се в Порто. Данните за контакт са достъпни [тук](#).

Кредиторът може да избере да подаде молба за издаване на заповед за плащане до Националната служба за заповеди за плащане, деловодството на съда по мястото на изпълнение на задължението или до деловодството на съда по местожителство на длъжника, който впоследствие ще я изпрати на Националната служба за заповеди за плащане (член 8, параграф 1 от приложението към Декрет-закон 269/98).

Потребителите могат да правят справки относно процедурата за издаване на заповед за плащане и да получат достъп до заповедта за принудително изпълнение по електронен път на портала на [Citius](#).

1.3 Изисквания за форма

В съответствие с член 10 от приложението към Декрет-закон 269/98 в молбата за заповед за плащане молителят трябва да:

посочи деловодството на съда, към който е насочена молбата;

посочи страните;

укаже мястото, на което трябва да бъде връчено уведомлението, като посочи дали това е „местожителството“, уговорено в писмен договор;

изложи накратко фактите по искането;

формулира искането, като посочи стойността на главницата, дължимата лихва и други суми за плащане;

потвърди, че съдебните такси са платени;

при необходимост да посочи, че вземането се отнася до „търговска сделка“;

посочи своето местожителство;

посочи своя адрес на електронна поща, ако той/тя желае да получава съобщения или да бъде уведомяван/а по такъв начин;

посочи дали той или тя желае случаят да бъде разглеждан като установителен иск, ако уведомяването бъде възпрепятствано;

посочи съда, който е компетентен да разгледа документите, ако случаят ще се разглежда като установителен иск;

посочи дали желае известието да бъде връчено от съдебен изпълнител или от процесуален представител и, ако това е така, да посочи името и служебния адрес на това лице;

ако въпросът се отнася до потребителски договор, да посочи дали договорът съдържа общи условия, като в противен случай рискува да бъде счетен за злонамерена страна по спора;

подпише молбата.

Правилата относно подаването и връчването на молбата за издаване на заповед са определени в член 5 от Министерска изпълнителна заповед (*Portaria*) № 220-A/2008 във връзка с член 8 от приложението към декрет-закон 269/98. Горепосочените разпоредби предвиждат, че:

Молбата може да бъде подадена от всяко място в страната.

Адвокатите (*advogados*) и юристите (*solicitadores*) трябва да подадат молбата за издаване на заповед по електронен път.

Кредитори, които не се представляват от адвокат или юрист, могат да подадат молбата за издаване на заповед на хартиен носител. В този случай кредиторът не може да подаде молбата на хартиен носител до Националната служба за заповеди за плащане; той трябва да я подаде в

деловодството на съда по мястото на изпълнение на задължението или в деловодството на съда по местожителство на длъжника. Ако има специализирани съдилища или такива със специална компетентност, молбата трябва да бъде подадена в деловодството на съответния съд съгласно съответните правила за материална компетентност. След това деловодството на съда трябва да въведе информацията от молбата в ИТ системата за обработка на заповеди за плащания. Датата, на която е записана в деловодството, се записва като дата на подаване на молбата.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Задължителният формуляр за молба за издаване на заповед за плащане, предвиден в Министерска изпълнителна заповед № 21 от 18 януари 2020 г., може да бъде изтеглен [тук](#).

Съдебните деловодства, компетентни да получат молбата за издаване на заповед за плащане на хартиен носител, могат да предоставят стандартния формуляр на разположение на гражданите при поискване.

Електронният формуляр е на разположение на адвокатите и юристите по електронна поща чрез [портала на Citius](#).

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не е необходимо представителство чрез адвокат в тази процедура, но ищците могат да назначат процесуален представител, ако желаят това (член 10, параграф 5 от приложението към Декрет-закон 269/98).

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Съгласно член 10, параграф 2, буква d) от Декрет-закон 269/98 от ищците се изисква да изложат накратко фактите, на които се основава тяхното искане.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Не.

Доказателства трябва да бъдат представени само когато е подадено възражение, като в този случай заповедта за плащане се разглежда като специален или обикновен установителен иск в съответствие с член 3 от Декрет-закон 269/98 и член 10, параграф 2—4 от Декрет-закон 62/2013.

1.4 Отхвърляне на молбата

Молбата за издаване на заповед за плащане може да бъде отхвърлена на основанията, предвидени в член 11 от Декрет-закон 269/98, ако: не е отправена до компетентното съдебно деловодство или ищецът не е посочил съда, който е компетентен да разгледа случая, ако той трябва да бъде разгледан като установителен иск;

в нея не е посочена самоличността на страните, местожителството на ищеца или мястото, където длъжникът да бъде уведомен;

не е подписана (само в случай че не е представена в електронен формат);

не е написана на португалски език;

не е изготвена по образеца, одобрен с Изпълнителната заповед на министъра на правосъдието;

не е отбелязано, че съдебните такси са платени;

съответната сума надвишава 15 000,00 EUR и не е указано, че става дума за търговска сделка;

искането не отговаря на размера или целта на процедурата.

1.5 Обжалване

Жалба срещу решението за отхвърляне на молба може да бъде подадена до съдията или, ако съдът разполага с повече от един съдия, до дежурния съдия (член 11, параграф 2 от приложението към Декрет-закон 269/98).

1.6 Възражение

Срокът за възражение спрямо заповедта за плащане е 15 дни (член 12, параграф 1 от приложението към Декрет-закон 269/98).

1.7 Последици от възражението

Ако ответникът оспори заповедта, тя не подлежи на принудително изпълнение.

При това положение случаят се връща по обичайния ред и се разглежда като специален или обикновен установителен иск съответно съгласно член 3 от приложението към Декретзакон 269/98 и член 10, параграф 2—4 от Декрет-закон 62/2013.

1.8 Последици от липсата на възражение

Ако, след като бъде уведомен в съответствие с членове 12 и 13 от приложението към Декрет-закон 269/98, ответникът не представи възражение, длъжностното лице по вписванията изписва следния текст върху молбата за издаване на заповед за плащане: „Този документ има изпълнително действие“ (*Este documento tem força executiva*) (член 14, параграф 1 от приложението към Декрет-закон 269/98).

По този начин заповедта се превръща в изпълнително основание.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

След като бъде приложена клаузата за изпълнение, длъжностното лице по вписванията предоставя заповедта на ищеца, за предпочитане по електронен път (член 14, параграф 5 от приложението към Декрет-закон 269/98).

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Жалба срещу отказ за изпълнение може да бъде подадена пред съда. Включването на клаузата за изпълнение може да бъде отхвърлено, ако молбата не отговаря на размера или целта на процедурата (член 14, параграфи 3 и 4 от приложението към Декрет-закон 269/98).

Връзки по темата:

[портал „Citius“](#)

[Декрет-закон 269/98](#)

[Министерска изпълнителна заповед № 220-A/2008](#)

[Министерска изпълнителна заповед № 21/2020](#)

Бележка:

Звената за контакт към Европейската съдебна мрежа по гражданско-правни въпроси, съдилищата или други образувания и органи не са обвързани от информацията, съдържаща се в настоящия информационен документ, която може да бъде предмет на промени в тълкуването, породени от съдебната практика. Въпреки че информационните документи се актуализират редовно, все още е необходимо да се прочете действащото законодателство.

Последна актуализация: 19/01/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.